

Juwelier weerstond aan natuurramp en superroof

De juwelenzaak 'Terneu' aan de Kapellestraat in Oostende, bestaat vandaag 10 januari 1997 dag op dag vijftig jaar. Francine Terneu is samen met haar echtgenoot Danny Seurnynck eigenlijk al de vierde generatie van de Terneudy-nastie die met diamant, parels en goud de welvaart van een samenleving accentueert.

Francine Terneu, haar echtgenoot zaakvoerder Danny Seurnynck en Lucienne Hillegeer. (Foto Lysiane)

Wijlen François 'Frans' Terneu zag op 10 januari 1947 zijn handelsregister in Oostende acteren. Van diamantaire Antwerpse origine verplaatste Terneu zich aanvankelijk naar het Franse Malo-les-Bains bij Duinkerken, om vervolgens na de tweede wereldbrand Oostende aan te doen.

'Bubbelinne'

Frans Terneu had in Lucienne Hillegeer immers een ondernemende Oostendse zwemkampioene weten te versieren en met haar werd aan de tot puin gebombardeerde Kapellestraat een bescheiden juwelen- en horlogezaak opgestart.

— **Lucienne Hillegeer** : „Het is als de dag van gisteren. We betrokken aan het huisnummer 45 een bescheiden laagbouw met kelderverdieping, een pand dat we nooit meer zouden verlaten. We moesten het hebben van de eigen mensen en daarin speelde de bloeiende visserij destijds een belangrijke rol. Eén van mijn allereerste klanten was Irma Hendrickx, in het Visserskwartier beter bekend als *Bubbelinne*. Alle kinderen en kleinkinderen van

'Bubbel' Dedrie droegen destijds de bijnaam *Bubbel* met zich mee en Irma was daarvoor bekend als exploitante van het gelijknamige café in het Bonenstraatje. „Madame,” zei ze, „kan je mij geen bijou verkopen?” Ze werd 'handgifte' zoals ze in Oostende zeggen, van een serie vaste klanten. Onder de bezoekers Karel Sys, zelf een 'horlogeur' trouwens, en Constant

Permeke die ons ooit werk te koop aanbood ter waarde van 45.000 fr. Destijds wel te verstaan...”

Tegenspoed

„Frans Terneu was als horlogier, bijoutier, graveur en stenzetzer een zeldzame stielman. De uurwerken die hij aan de man bracht overleefden de eigenaars en voor sieraden had hij intuïtie. Ik heb hem dikwijls verweten dat hij in verhouding tot de prestaties veel te goedkoop verkocht, maar dat moet je niet schrijven. Enfin, we waren goed bezig toen we tijdens de overstroming van februari 1953 een eerste zware slag kregen toegediend. We resi-

deerden zowat op het laagste punt in de Kapellestraat en verloren op bewuste nacht hebben en houwden. Metsers, die naast ons pand een gebouw construeerden, hadden toevallig een ladder op onze koer laten staan. Via die vluchtweg hebben we de kinderen Francine en Anette in veiligheid kunnen brengen bij burelen. Ik werd die nacht gewekt door het wassende water en bemerkte dat de muren lekten zonder dat er daar buizen waren ingebouwd. Toen ik via de winkeldeur de straat inkeek richting Wapenplein, kwam er een golf aangerold zo hoog als een etage. Dat beeld vergeet je nooit. Het meeste goud en 141 horloges om exact te zijn, gingen er toen verloren. We hebben ons van die klap weten te herstellen. Geholpen door de 'golden sixties' krabelden we overeind en bouw-

Terneu in 1961. Aanzet van een 'gouden' tijdperk.

den de zaak uit. Tot we in november 1972 werden geconfronteerd met een stoutmoedige juwelenroof. Drie gangsters forceerden met een koevoet het rolluik en verbrijzelden de winkel deur. Terwijl het alarm afging roofden ze de etalage leeg. Briljanten, gouden uurwerken en juwelen werden in een kartonnen doos gekieperd. Een paniekschot van mijn man door het venster van de bovenverdieping naar de vluchtauto, deed de later onvindbare rovers op de vlucht slaan. De buit werd toen op acht miljoen geschat. Maar met de onhoudbaar stijgende goudprijzen, verloren we in wezen nog veel meer. Ten tweede male moesten we ons als zelfstandigen weten te herzetten. En het lukte. Daarvan mijn tevredenheid vandaag."

Een kwestie van vertrouwen

Omdat de Terneus geen zoon hadden, werd het continueren van de zaak problematisch. Tot schoonzoon Danny Seurnyck zich aandiende. Deze licentiaat Nederlands en Engels aan het Koninklijk Atheneum en het toenmalig lyceum in Oostende, zag het wel zitten om het onderwijs te ruilen voor de wereld van edelstenen en dito metalen.

— **Danny Seurnyck**: „Ik had in Frans Terneu een formidabele leermeester. In 1968 ben ik tijdens de vakantie met het omturnen begonnen, kwam in 1974 definitief in de zaak, om vanaf 1979 de exploitatie in eigen handen te nemen. Het is niet aan mij om hier grote theorieën te verkopen, maar vertrouwen is in onze sector 'het' sleutelwoord. Die eerlijkheid maakte Terneu in vijftig jaar tijd zo solide, maar ik ben er mij van

bewust dat je die onwrikbare reputatie in een halfuur tijd kan verliezen. Juweliers kampen doorlopend met het heersend vooroordeel. Tegen personen die insinueren dat je bij het smelten van oud goud of het herplaatsen van stenen aan de sjoemel gaat, heb je nauwelijks verhaal. Daar waar iedereen in de métier weet dat geen professioneel zich daaraan zal verbranden. Er staan immers veel hogere waarden op het spel. In de branche worden geen geschreven overeenkomsten gemaakt. De handdruk is goud waard. Vertrouwen aan weerskanten van de toonbank duurt het langst."

De metamorfose van een straat

Danny en Francine Seurnyck-Terneu hebben in Denis (29) en Michèle (23) zelf twee kinderen. „Een opvolger zit er niet tussen," getuigen ze. „Denis is ingenieur en werkt momenteel voor Dredging International in Brisbane Australië. Michèle studeerde communicatie wetenschappen. We sterven dus zelf af op een volgend exploitatiejebileum. Dat in een totaal veranderde Kapellestraat. Pakweg vijf jaar geleden dacht er niemand aan op zondag de zaak open te stellen. Vandaag kan men daar niet meer tussenuit. Het is hier elke zondag volle bak. Dat ons niemand komt zeggen dat er aan de kust geen volk meer is. Winter-zomer zit het shoppingcentrum in Oostende afgeladen vol. Met dat verschil dat meneer meewandelt met madame en psychologisch speelt dat mee als er een geschenk daagt. Ook wij hebben in die context onze strategie op zondag moeten herzien."

(Willy Helsmoortel)

In de late jaren '40 zat Terneu in de Kapellestraat nog tussen reclamepanelen en de nieuwbouw van de pelzenzaak 'Albert Flips' gewrongen.